

אירועים

ברדוגו רואה פלסטינים, רבדל רואה שמאלנים. שתי דעות, שתי תוכניות.

חיילים פוטוגניים

כתבתו של מוטי קירשנבאום ביומן אירועים מספרת על תוכנית לחינוך מחדש של חיילי צה"ל, שהוצאה על-ידי קצין חינוך ראשי. קירשנבאום שם את האצבע על שאלה מטרידה: "איך אתה, כמפקד, מסביר לחייל מהי פקודה בלתי-יחוקת, ומהי פקודה בלתי-יחוקת-בעליל, ואיך עושים את ההבדל הזה ביניהן, תוך מילוי ההבטחה לאמא ש-

גמורה

זכו. לא מי שברחו ולא מי שגורשו. הפלסטינים נכנעו בקלות. כפי שמתאר אלי שביד, שהיה בין חיילי הגרוד השלישי של הפלמ"ח, שכבש את לוד. הם... הם היו בהלם", מספר שביד, לכן גם לא ניסו לעשות שנימוש במיספרם, הגדול, ולא אספו את הלוד חמים הישראליים כאסוף ביצים עזובות... הם אף לא ניסו להפוך את הגלגל. וכשאמרו להם ללכת, הם הלכו, צעדו בכיוון בית נבאללה, בדיוק כפי שציוו עליהם הכובשים. מותירים אחריהם סימון של נתיב הטראנספר, עשוי כולו מחפצי בית, שנשמטו מידיהם בעייפות הדרך...

לאחר התוכנית קשה לקבוע איזה טראנסד פר מועזע יותר — גירוש הפלסטינים תושבי לוד ורמלה, שנכנעו וציינו לפקודה היהודית. שבה מנערי הפלא של הפלמ"ח, יגאל אלון החיפאי, שהתחיל בהפגזה איומה על אזורי המגורים של הפלסטינים, שהרעידה את כל העיר חיפה. אחריהם הועיקו הרמקולים את התושבי מפני סכנת ניתוק מהעיר התחתית, על-ידי היהודים.

יהודית הנדל, תושבת חיפה עור מלפני המלחמה, אינה זוכרת שינאה, ואינה יודעת אם חייבת היתה השינאה להיוולד. אבל תיאור ריה את ההתרחשויות מוכיחים בעליל כי היא יודעת גם יודעת. איך ראתה עיר שלמה נמל

גירוש הערבים בגליל או היום: מצא את ההבדל

ערוץ 2

אריאלה רבדל

הילד יחודי בשלום הבית, כשאתה כעצמך לא מבין.

קצין-חינוך ראשי, בתכנית-החינוך שלו, לא ענה על השאלה. גם הפרקליט הצבאי הראשי לא ענה עליה. במערכת הפיקוד, במערכת המיפספסית ובמערכת הפוליטית לא קם אחד שיעזו לקחת על-עצמו את האחריות ולתת תשובה. ומה יעשה אותו חייל כשיצטרך להכריע האם האבן הנזרקת לעברו היא חזיון תעתועים או סלע מאיים?

ובמקום תשובה מוקרן לחיילים, חוזר והקרו, מראהו המכוער של הצבא והסכר בקול מעצבן של מתנן האומר כי "כך אין משרתים את המטרה" הו לאו אך איש אינו מגדיר מהי המטרה וההחלטה נשארת בידי החייל. וככה נולד ומתפתח בצה"ל סיגנון חדש של רביקות מוסרית, שהוא המשכו הישיר של מוסר ה"יורים ובוכים". רביקות מוסרית האומרת שמותר לפגוע באויב, רק כשזה נק' לט יפה מבעד לעדשות-הטלוויזיה.

ויסלה לי החבר מאיר וילנר, שאיני מתייחסת לפארסה הזו של הצעדה בחוצות תל-אביב כי בעוד המפלגה הקומוניסטית המקומית חוככת ברעתה איך מתרגמים "גלסנוסט" לעברית, מתפתח בארץ משבר כלכלי חריף.

משבר הפוגע בעובדי-הכפיים ובאנשי הצווארון הכחול במושבים, בעירות-הפיתוח ועתה גם בערים הגדולות. אך הוא מותיר את המתווכים, הסוחרים, הפקידים והפוליטיקאים בלתי-נגועים והמים גמל הגנה, להחרדה של גבר או אשה המנסים גם בתנאים של אבטלה מאיימת לשמור על כבוד עצמי, שפיות ושל-מות הבית.

בחופי הרחצה של נתניה, המלאים ברוח צים, פוגש שימון סטלר את מחפשי-העבר דה, שנראו כמה דקות קודם לכן בלישכת-התעסוקה. הם מוצאים עצמם מתנצלים על כי העזו ללכת לחוף, ולנהוג כאחד העם.

ומה רוצה לומר הכתב, על רקע מיספרי היוצאים לחו"ל, הקונים כחגניות וחיפושיו של חיים רוזוב מנכ"ל סבירנה אחרי עובדים עבריים, כי המשבר הוא לא "כצעקתם" אלא

קירשנבאום מרדך למכה

אולי כדבריו של הפרופסור חיים בן שחר, בראיון שערך עימו חיים פלסנר, "שלא צריך להיכנס לפאניקה, ויש לתת זמן לצעדים להבשיל. כי מצבם האבטלה הנוכחי נגיע לשינוי רצוי במשק".

מרהים עד לאיזו רמה של ציניות יכול הפרופסור להגיע בניסיונותיו לשכנע אותנו כי המדיניות הכלכלית, שהכריז עליה שר-האוצר הנוכחי, תעלה אותנו על דרך המלך, וכי לא הסבל בא לנו ממדיניות כושלת, שננקטה לפני שנתיים ושלוש שנים, ניסים, וזכרים? הוא מספר לנו על הצעדים, הצעדים שיוציאו את המשק מהבוז, שכללו, למיטב זכרוני, פיחות... ופיחות כבר אמרתי?

כמה זמן צריך לדעתך הפרופסור להמתין? עד שתופעת ההתאבדות בקרב המושבנים תהפוך למצב-קבע שבועי, או עד שהיא תרחיב את מעגליה גם למועלים במדינת יש-ראל?

מילת תודה לוקני חצר כינרת, שחזרו והזכירו לנו שאנשי תנועת הפועלים בארץ ישראל ידעו מרוע באו לארץ. נצמדו לארץ מתה בכל כוח חיותם ולחמו למענה. חבל שאמנתם לא היתה לנחלת כל דורות ממישיבה.

במוקד

מוכיל ראשי-הממשלה בפורום חדשות

יום ראשון. בפורום חדשות — פורום מיקצועי המתכנס אחת לשבוע במישרדו של המנכ"ל, בהשתתפות מנהלי הרדיו הטלוויזיה ומנהלי חטיבות-החדשות ברדיו ובטל-וויזיה (עברית וערבית) — הופיע השבוע במפתיע יוסי בן-דאהרון, מנכ"ל מישרד ראשי-הממשלה, אחד האחרונים ביותר ל-יצחק שמיר ומי שהיה עד לא מזמן הבוס של אריה מלקל, מנכ"ל הרשות.

בן-דאהרון הסביר לנוכחים את חשיבותה של היוזמה המדינית של שמיר ואת חשיבות הצלתה בקביעת גורל המדינה.

זהו צעד חסרת-תקדים של התערבות מפור-רום של אישיות פוליטית אינטרסנטית בפר-רום מיקצועי. מקל אמר לנוכחים, שהשתתפו באופן ער בשאלה ושלא התפלאו על קיומה, שבן-דאהרון ימשיך להופיע בישיבות אלה.

יבין פועל לקבלת קדנציה שנייה

חיים יבין, מנהל-הטלוויזיה, עובד עתה במרץ בשולת שיכנוע של חברי מערך ולי-כוד, כדי להגביר את סיכויי להיבחר לקדנ-ציה שנייה.

תפקידו של יבין מסתיים ברצמבר, והוא התחיל בשדולה עם יציאתו של אורי סורת מחדר מנכ"ל-הרשות.

כיום החמישי שעבר נראה יבין רכון על כניסיון בחיטה-תל-אביב, כשהוא לוחש ברבים באוזניו. שותפו לשולחן היה שלמה קור, נושא דגל הליכוד בוועדה-המנהל.

חודש קודם לכן נפגש יבין עם אשתו של קור, ואמר לה במארע עיניים שחנה, אבשי-לום, הוא גאון. ואלה רק חלק מפגישותיו של יבין בעניין זה.

מיכרו תפור מראש

ניסים מישעל, כתב-הטלוויזיה בוויני-טון, הגיע לארץ לביקור של ימים אחרים. בין השאר עסק מישעל בכריכת השטח, בגלל רצונו להתמנות כמנהל חטיבת-החדשות כי טלוויזיה, עם שובו הקרוב לארץ.

למיכרו על התפקיד ניגשו ארבעה: מי-שעל, מנשה רוז, אלישע שפיגלמן ורפי גינת.

עם פרישתו של פורת מתפקיד מנכ"ל-הרשות, הסיר גינת את מועמדותו לתפקיד. מישעל נהנה כרגע מתמיכתם של השר רוני מילוא, מימין, ושל סגן-השר יוסי ביילין, משמאל.

רוז, לעומתו, נהנה מתמיכתו של יצחק נבון, השר הממונה על רשות-השדור.

למרות שגנאה כאילו ועדת-המיכרים אינה אלא כיסוי לבחירה נייטרלית, בעוד שהדברים נחתיים בעצם מראש, אמר השבוע מנכ"ל-הרשות: "כל הידיעות על מיכרים שכביכול מיועדים לפלוני או אלמוני, ברדיו או בטלוויזיה, הן חסרות-שחר וללא כל בסיס. רק הוועדות יקבעו מי ייבחר ברשות-השי-דור".

צמחים שיבוסים בשידורים

עוברי ועדי-הגרסה ברשות-השדור מתחי-לים להתארגן, כדי לתבוע תביעות באופן מאורגן ממנכ"ל הרשות. מפשם של חברי-הוועד נקעה מימי החסד שקיבל אריה מלקל, המנכ"ל החדש, והם מתכוונים לנקוט בצע-דים על רקע הסכמי-העבודה.